

Allah ın İsim ve Sıfatları: En Güzel İsimler O nun
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 13 2023 10:45:40

[illegible]

ذِرَاعًا،
وَإِنْ
تَقَرَّبَ
إِلَىَّ
ذِرَاعًا
تَقَرَّبْتُ
مِنْهُ
بَاعًا،
وَإِنْ
أَتَانِى
يَمْشِى
أَتَيْتُهُ
هَرْوَلَةً.”
Ebû Hüreyre’nin rivayet ettiğine göre, Resûlullah (sav) şöyle
buyurmuştur: “Yüce Allah buyuruyor ki: Kulum beni nasıl
düşünüyorsa ben öyleyim. O beni anarken ben onunla beraberim. O beni
kendi başına anarsa, ben de onu kendim anarım. O beni bir topluluk içinde anarsa, ben onu
daha hayırlı bir topluluk içinde anarım. O bana bir karış yaklaşırsa, ben ona bir arşın
yaklaşıyorum. O bana bir arşın yaklaşırsa, ben ona bir kulaç yaklaşıyorum. O bana
yürüyerek gelirse, ben ona koşarak giderim.” Muhterem Kardeşlerim Mekkeli
müşriklerin sonu gelmez eziyetleri karşısında Rahmet Peygamberi bir gece, her zaman
yaptığı gibi yine Kâbe’nin yanı başına çouml;kmüş, elini ve
gönünü Merhametliler Merhametlisi’ne açmış, en güzel
isimleri ile secde hâlinde O’na yakarıyordu: —Yâ Allah! Yâ
Rahmân! Asla şikâyetçi olmadığı ve beddua etmediği müşrik kavmine
karşı Allah’tan çıkar bir yol göstermesini; kendisi için değil, imanı şirke
tercih eden bir avuç mümin için baskı ve eziyetlerin sona ermesini diliyordu.
Ancak bu sırada hakkın, doğrunun ve tevhidin düşmanı bir müşrik, karanlıkta gizlendiği
yerde Hz. Peygamber’in gönülden kopup gelen bu yakarışını dinlemekteydi.
Üstelik duydukları karşısında son derece sevinmişti. Tevhid Elçisi’nin
sözde açiğini bulmuş, içine düştüğü çelişkiyi
yüzüne vurma fırsatı yakalamıştı. Müşrik, sabah olur olmaz hemen yandaşlarına
koştı ve akşam gördüklerini anlattı: —Bakın bu adam ne diyor! Dün gece
kulaklarımla duydum. Bizi bir tek ilâha kulluk etmeye çağıran Muhammed, kendisi
hem Allah’a, hem de Rahmân adlı başka bir tanrıya dua ediyor. Bizim bildiğimiz
Rahmân, tanrı olduğunu iddia eden Yemâmeli Müseylime isimli bir adamdır. Hani
tek Allah dışında bütün taptıklarımız bâtıldı![\[1\]](#) Bu sözler üzerine
Yüce Allah şu âyeti inzal buyurdu: قُلِ
ادْعُوا
اللّٰهَ اَوِ
ادْعُوا
الرَّحْمٰنَ
56; اَيًّا مَا
تَدْعُوا
فَلَهُ
الْاَسْمَآ
69;ُ
الْحُسْنٰىۚ

وَلَا
تَجْهَرْ
بِصَلَاتِكَ
وَلَا
تُخَافِتْ
بِهَا
وَابْتَغِ
بَيْنَ
ذٰلِكَ
سَب۪يلًا “De ki: İster Allah deyin, ister Rahmân deyin. Hangisini deseniz olur. Çünkü en güzel isimler O’nundur.”[2] İyiyi kötüyü, güzeli çirkini, elemi kederi hatta her tür tabiat hadisesini farklı bir güce ve tanrıya izafe eden müşrik alışkanlığı, bir ve tek ilânın farklı isimleri olabileceğini düşünüyor, düşünemiyordu. Onlar sadece atalarından kalma kör bir taklitle putları Allah’a ortak koşuyorlar ve bu düzmece tanrılara kendilerince isimler veriyorlardı; oysa bu isimler anlamsız, boş ve karşılıksızdı:
اِنْ هِيَ
اِلَّآ
اَسْمَآءٌ
سَمَّيْتُمُوهَآ
اَنْتُمْ
وَاٰبَآؤُ۬كُمْ مَآ
اَنْزَلَ
اللّٰهُ
بِهَا مِنْ
سُلْطَانٍۜ
اِنْ
يَتَّبِعُونَ اِلَّا
الظَّنَّ
وَمَا
تَهْوَى
الْاَنْفُسُۚ وَلَقَدْ
جَآءَهُمْ
مِنْ
رَبِّهِمُ
الْهُدٰىۜ “Bu putlar sizin ve atalarınızın uydurduğu kuru isimlerden başka bir şey değildir.”[3] Allâh, Rahmân ve Rahîm gibi isim ve sıfatlardan her birini farklı tanrılar şeklinde algılayıp bunları kendi putlarına izafe eden müşriklerin bu sapkınlıkları mübarek Elçi tarafından açıkça reddedildi. O (sav), müşriklerin savunduğu temel ilkeleri, putları, tanrıları, aracı tanrıları kısacası din ve inanç adına bildikleri ne varsa hepsini kökünden reddederek tevhidi, bildiğimiz bilmediğimiz bütün âlemlerin tek Melik’ine teslimiyeti tebliğ etti. Müşriklerin bu temelsiz inanışlarını değiştirmek

olduk¸a zordu. Zira insanlâlâlemlerin Rabbi olan tek Yaratıcı’ya ve O’nun yüce isimlerine karşı sorumlu hâle getirecek bu muazzam değişim, cesur bir yürek, hep O&rsquo'na yol alan bir akıl ve Cemâl sahibinin cemâli karşısında eriyecek bir gönül istiyordu. Ancak bu konuda Allah Teâlâ da Peygamberini yalnız bırakmıyor, ilâhî vahiy vasıtasıyla gerçekleri insanlığın idrakine sunuyordu: وَلِلّٰهِالْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰىفَادْعُوهُبِهَاۖوَذَرُواالَّذ۪ينَيُلْحِدُونَف۪يٓاَسْمَآئِهªۜسَيُجْزَوْنَمَاكَانُوايَعْمَلُونَ“En güzel isimler (el-esmâü'l-hüsnâ) Allah’ındır. O hâlide O&rsquo'na o güzel isimlerle dua edin. O&rsquo'nun isimleri hakkında gerçeği çarptanları bırakın. Onlar yapmakta olduklarının cezasına çarptırılacaklardır.”[\[4\]](#)

اَللّٰهُلَآاِلٰهَاِلَّاهُوَۜلَهُالْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى“Allah, kendisinden başka hiçbir ilâh bulunmayandır. En güzel isimler O’nundur.”[\[5\]](#) Böylece Allah Teâlâ kendisine bir, iki, üç değil, pek çok isimle yakarılabileceğine bizzat işaret ediyor, kendisini bunlarla tanıtıyor ve örnekler veriyordu. هُوَاللّٰهُالَّذ۪يلَآاِلٰهَاِلَّاهُوَۚعَالِمُالْغَيْبِوَالشَّهَادَةِۚهُوَالرَّحْمٰنُالرَّح۪يمُ﴿22﴾ “O, kendisinden başka tanrı olmayan Allah’tır; duyular ve akılla idrak edilemeyi de edileni de bilir. O rahmândır, rahîmdir.”

هُوَاللّٰهُالَّذ۪يلَآاِلٰهَاِلَّاهُوَۚعَالِمُالْغَيْبِوَالشَّهَادَةِۚهُوَالرَّحْمٰنُالرَّح۪يمُ﴿22﴾ “O, kendisinden başka tanrı olmayan Allah’tır; duyular ve akılla idrak edilemeyi de edileni de bilir. O rahmândır, rahîmdir.”

هُوَاللّٰهُالَّذ۪يلَآاِلٰهَاِلَّاهُوَۚعَالِمُالْغَيْب

اِلَّا هُوَۚ
اَلْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيْمِ
06;ُ الْعَز۪يزُ
الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبّ
16;رُۜ
سُبْحَانَ
اللّٰهِ
عَمَّا
يُشْرِكُونَ
﴿23﴾ “O, kendisinden başka tanrı olmayan Allah’tır; egemenliğin
mutlak sahibidir, her türlü eksiklikten uzaktır, esenlik verendir, güven sağlayan ve
kendisine güvenilendir, görüp gözeten ve yönetendir,
üstündür, iradesine sınır yoktur, büyüklükte eşi olmayandır.
Allah onların yakıştırdıkları ortaklardan tamamıyla münezzehtir.”
هُوَ اللّٰهُ
الْخَالِقُ
الْبَارِئُ
الْمُصَوِّر
15; لَهُ
الْاَسْمَآ
69;ُ
الْحُسْنٰىۜ
يُسَبِّحُ
لَهُ مَا فِي
السَّمٰوَات
16;
وَالْاَرْضِ
54; وَهُوَ
الْعَز۪يزُ
الْحَك۪يمُ
﴿24﴾ “O, takdir ettiği gibi yaratan, canlıları örneği olmadan var eden,
biçim ve özellik veren Allah’tır. En güzel isimler O’nundur.
Göklerdeki ve yerdekiler hep O’nu tesbih ederler. O üstündür,
hikmet sahibidir.”[\[6\]](#)
وَلِلّٰهِ
الْاَسْمَآ
69;ُ الْحُسْنٰى
فَادْعُوهُ
بِهَاۖ
وَذَرُوا
الَّذ۪ينَ
يُلْحِدُونَ
ف۪يٓ

[illegible]

[illegible]

الْمَتِنينُ
الْوَلِىُّ
ا.لْحَمِيدُ
الْمُحْصِى
الْمُبْدِئُ
الْمُعِيدُ
الْمُحْيِى
الْمُمِيتُ
الْحَىُّ
الْقَيُّومُ
ا.لْوَاجِدُ
الْمَاجِدُ
الْوَاحِدُ
الصَّمَدُ
الْقَادِرُ
الْمُقْتَدِ
85;ُ
الْمُقَدِّم
15;
الْمُؤَخِّر
15; الأَوَّلُ
الآخِرُ
الظَّاهِرُ
الْبَاطِنُ
الْوَالِى
الْمُتَعَال
16;ى الْبَرُّ
التَّوَّابُ
الْمُنْتَقِ
05;ُ الْعَفُوُّ
الرَّءُوفُ
م.َالِكُ
الْمُلْكِ
ذُو
الْجَلاَلِ
وَالإِكْرَا
05;ِ
الْمُقْسِطُ
الْجَامِعُ
ا.لْغَنِىُّ
الْمُغْنِى
الْمَانِعُ
الضَّارُّ
النَّافِعُ
النُّورُ
الْهَادِى
الْبَدِيعُ
ا.لْبَاقِى

الْوَارِثُ
الرَّشِيدُ
الصَّبُورُ. 99 isim
bulunmakta ve bunlardan 25’i, İbn Mâce’nin listesinde[\[10\]](#)
إِنَّ
لِلَّهِ
تِسْعَةً
وَتِسْعِينَ
اسْمًا
مِائَةً
إِلاَّ
وَاحِدًا
إِنَّهُ
وِتْرٌ
يُحِبُّ
الْوِتْرَ
مَنْ
حَفِظَهَا
دَخَلَ
الْجَنَّةَ
وَهِىَ
اللَّهُ
الْوَاحِدُ
الصَّمَدُ
الأَوَّلُ
الآخِرُ
الظَّاهِرُ
الْبَاطِنُ
الْخَالِقُ
الْبَارِئُ
الْمُصَوِّرُ
الْمَلِكُ
الْحَقُّ
السَّلاَمُ
الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيْمِنُ
الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ
الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ
اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ
السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ
الْعَلِيمُ
الْعَظِيمُ

[illegible]

الْمُذِلُّ
الْمُقْسِطُ
الرَّزَّاقُ
ذُو
الْقُوَّةِ
الْمَتِينُ
الْقَائِمُ
الدَّائِمُ
الْحَافِظُ
الْوَكِيلُ
الْفَاطِرُ
السَّامِعُ
الْمُعْطِى
الْمُحْيِى
الْمُمِيتُ
الْمَانِعُ
الْجَامِعُ
الْهَادِى
الْكَافِى
الأَبَدُ
الْعَالِمُ
الصَّادِقُ
النُّورُ
الْمُنِيرُ
التَّامُّ
الْقَدِيمُ
الْوِتْرُ
الأَحَدُ
الصَّمَدُ
الَّذِى لَمْ
يَلِدْ
وَلَمْ
يُولَدْ
وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ
كُفُوًا
أَحَدٌ Yer alan 100 isim içinde bulunmamaktadır. Aynı şekilde İbn Mâce’nin Sün‘inde bulunduğu hâide Tirmizî’nin Câmi ‘inde bulunmayan 26 isim vardır. İnsan O’nun zâtını göremez ama her bir ismi farklı bir yolla, farklı bir şekilde kendini insana hissettirir. Her sözünde, her işinde, her adımında O’nu arayan ve gönül gözüyle bakmasını bilen insan, her yerde ve her şeyde Rabbinin izlerini görür ve hisseder. Nitekim Rabbimiz
وَلِلّٰهِ
الْمَشْرِقُ
وَالْمَغْرِبُ
فَاَيْنَمَا

تُوَلُّوا
فَثَمَّ
وَجْهُ
اللّٰهِۜ
اِنَّ
اللّٰهَ
وَاسِعٌ
عَل۪يمٌ “Doğu da Allah’ındır batı
da. Nereye dönerseniz Allah’ın zâtı oradadır. Şüphesiz Allah (zât ve
sıfatlarında) sınırsızdır, her şeyi bilmektedir.”[11] O’nu hissettiğini izhar etmenin bir
yolu da duadır. Zaten وَلِلّٰهِ
الْاَسْمَآ
69;ُ الْحُسْنٰى
“O’nun güzel isimleri vardır.” dedikten sonra, asıl mesajı da bize yine O
verir: فَادْعُوهُ
بِهَاۖ “Öyleyse bu isimlerle O’na
dua edin.”[12] Muhterem Müslümanlar Cenâb-ı Hakk’ın her ismi,
bir bütünün parçası olan ve insanın zihnindeki Allah tasavvurunu
tamamlayan unsurlardan biridir. Veya bu isimler, bir okyanustan çıkıp bütün
kâinata hayat verdikten sonra yine aynı yere dökülen sayısız ırmaklar gibidir.
O’na yönelenler, ancak yolculuğa başlayınca sonsuzluğu fark eder, vuslat anını
zamana ve rakamlara sığdıramayacaklarını anlarlar. Bunun içindir ki, bütün
yolların ve bütün yolculukların son noktası olan Allah, kendini kulunun anlayışına,
idrakine bırakır ve Peygamberinin diliyle şöyle buyurur:
يَقُولُ
اللَّهُ
عَزَّ
وَجَلَّ
أَنَا عِنْدَ
ظَنِّ
عَبْدِى بِى
وَأَنَا
مَعَهُ حِينَ
يَذْكُرُنِى
إِنْ
ذَكَرَنِى
فِى نَفْسِهِ
ذَكَرْتُهُ
فِى نَفْسِى
وَإِنْ
ذَكَرَنِى
فِى مَلإٍ
ذَكَرْتُهُ
فِى مَلإٍ
هُمْ خَيْرٌ
مِنْهُمْ
وَإِنْ
تَقَرَّبَ

مِنِّى
شِبْرًا
تَقَرَّبْتُ
إِلَيْهِ
ذِر.َاعًا
وَإِنْ
تَقَرَّبَ
إِلَىَّ
ذِرَاعًا
تَقَرَّبْتُ
مِن.ْهُ
بَاعًا
وَإِنْ
أَتَانِى
يَمْشِى
أَت.َيْتُهُ
هَرْوَلَةً
“...Kulum beni nasıl düşünüyorsa ben öyleyim. O beni anarken ben onunla beraberim. O beni kendi başına anarsa, ben de onu kendim anarım. O beni bir topluluk içinde anarsa, ben onu daha hayırlı bir topluluk içinde anarım. O bana bir karış yaklaşırsa, ben ona bir arşın yaklaşıyorum. O bana bir arşın yaklaşırsa, ben ona bir kulaç yaklaşıyorum. O bana yürüyerek gelirse, ben ona koşarak giderim.”[13] Allah (cc) ile yarattıkları arasında elçilik yapan Hz. Peygamber dahi O’nun bütün isimlerini bilmediğinin itirafıyla yapar duasını:
اللَّهُمَّ
إِنِّي
عَبْدُكَ
وَابْنُ
عَبْدِكَ
وَا.بْنُ
أَمَتِكَ
نَاصِيَتِي
بِي.َدِكَ
مَاضٍ فِيَّ
حُكْمُكَ
عَدْلٌ فِيَّ
قَضَاؤُكَ
أَسْأَلُكَ
بِكُلِّ
اسْمٍ هُوَ
لَكَ
سَمَّيْتَ
بِهِ
نَف.ْسَكَ
أَوْ
عَلَّمْتَهُ
أَح.َدًا مِنْ
خَلْقِكَ

أَوْ
أَنْزَلْتَهُ فِي
كِتَابِكَ
أَوْ
اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي
عِلْمِ
الْغَيْبِ
عِنْدَكَ
أَنْ
تَجْعَلَ
الْقُرْآنَ
رَبِيعَ
قَلْبِي
وَنُورَ
صَدْرِي
وَجِلَاءَ
حُزْنِي
وَذَهَابَ
هَمِّي
إِلَّا
أَذْهَبَ
اللَّهُ
هَمَّهُ
وَحُزْنَهُ
وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ
فَرَجًا
قَالَ
فَقِيلَ يَا
رَسُولَ
اللَّهِ
أَلَا
نَتَعَلَّمُهَا فَقَالَ
بَلَى
يَنْبَغِي
لِمَنْ
سَمِعَهَا
أَنْ
يَتَعَلَّمَهَا “Allah’ım! Kendini isimlendirdiğın, yarattıklarına öğrettiğın, Kitab’ında indirdiğın ve insanlardan gizli tutarak sana has gayb ilminde saklamayı tercih ettiğın bütün isimlerinle yalvarıyorum sana...”[\[14\]](#) Şüphesiz başlı başına الدُّعَاءُ هُوَ
الْعِبَادَة

15; “Bir ibadettir dua.”[15] الدُّعَاءُمُخُّالْعِبَادَةِ “Dua ibadetin özüdür.”[16] Hatta belki ibadetlerin en büyüğü, en faziletlisidir. Zira ister gizli olsun ister açık, ister dilden dökülsün ister gönülden süzülsün, her çāğırya kulak veren, فَمَنْبَدَّلَهُبَعْدَ مَاسَمِعَهُفَاِنَّمَآاِثْمُهُعَلَىالَّذ۪ينَيُبَدِّلُونَهُۜ اِنَّاللّٰهَسَم۪يعٌعَل۪يمٌۜ “Her şeyi hakkıyla işiten”[17] ile aracısız görüşmehtir dua. Böyle olunca O’nu çeşitli isimleri ve vasıfları ile çāğırmak da şüphesiz duaların en içteni, en samimisi olacaktır. Bu samimiyetin karşılığını Hz. Peygamber (sav) şöyle açıklamıştır: إِنَّلِلَّهِتِسْعَةًوَتِسْعِينَاسْمَامِائَةًإِلاَّوَاحِدًامَنْأَحْصَاهَادَخَلَالْجَنَّةَ“Allah’ın, yüzden bir eksik, doksan dokuz ismi vardır. Kim bu isimleri (öğrenip gereğiyle amel ederek) sayarsa cennete girer.”[18] Hadiste geçen مَنْأَحْصَاهَا“ihsâ” fiili, sözük anlamı itibariyle “saymak” anlamına gelse de, hadis âlimlerimizin ifade ettiği gibi, saymaktan maksat, Allah’ın isimlerini kuru kuruya okumak değil, bu isimlerin anlamlarını öğrenmek, bu isimlerle duada bulunmak ve bu isimlerin ihtiva ettiği ilâhî ahlâkın gereğiyle amel etmektir. Kardeşlerim Allah’ın güzel isimleri hakkında el-Maksudü’l-esnâ adlı bir kitap kaleme alan İmam Gazâlî, esmâ-i hüsnâyı sadece okumak, dinlemek ya da anlamlarını öğrenmekle yetinenlerin bu isimlerden nasibinin son derece az olduğunu ifade etmiştir. Ona göre mümin, bu ilâhî sıfat ve isimlerin anlam ve içerikleriyle derunî hayatını mâmur etmeli ve bu isimlerde ifadesini bulan

ilâhî;ahlî;ahlî ile ahlî;klanmalıdır. [19] Allah'ın güzel isimlerini
öğrenip saymanın bir adım ötesinde, o isimlerin tecellilerini ummak vardır. Kişi bu
isimleri sayarken meselâ; "Ey ruhumun ve bedenimin gıdasını yaratıp veren
Rezzâk!" dediği zaman bilir ve inanır ki, Allah onun rızıkına kefildir. Bu rızık, vakti
gelince kişiyi bulur, bunun kendisine ulaşmasını hiçbir kuvvet engelleyemez. Yine bilir ki, O,
her sözünde olduğu gibi ¤ ¤ ¦¨™َ©بَّةٍفِيلْَرْضِِلَّعَلَىللّٰهِرِزْقُهَوَيَعْلَمُمُسْتَقَرَّهَوَمُسْتَوْدَعَهَۜكُلٌّف۪يكِتَبٍمُب۪ينٍ& "Yeryüzünde
yürüyen her canlının rızıkı Allah'a aittir." [20] vaadinde de sadıktır.
Hatta O'nâ karşı en büyük nankörüğüyapanlar dahi rızıkını bu
ismin tecellisi ile elde eder: ¤يْسَأَحَدٌ- أَوْلَيْسَشَىْءٌ-
أَصْبَرَعَلَىأَذًىسَمِعَهُمِنَللَّهِ،إِنَّهُمْلَيَدْعُونَلَهُوَلَدً،وَإِنَّهُلَيُعَفِيهِمْوَيَرْزُقُهُمْ& "Karşılaştığı veya işittiği bir eziyete karşı Allah kadar sabır
gösteren bir başkası yoktur. Çünkü O, kendisinin oğlu olduğunu iddia
edenlere bile afiyet verip onları rızıklandırır." [21] İşlediği büyük günahlara
rağmen kişi, "Yâ Rahmân! Yâ Rahîm!" diyerek
gönünden rahmeti geçirir, o sınırsız rahmeti umar. Umduğunu bulamayacağını
hiçdüşünmez. قُلْيَعِبَدِيَلَّذ۪ينََسْرَفُوعَلٰىٓَنْفُسِهِمِ

18; لَا
تَقْنَطُوا
مِنْ
رَحْمَةِ
اللّٰهِۜ
اِنَّ
اللّٰهَ
يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ
جَم۪يعًاۜ
اِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ
الرَّح۪يمُ
“Nefsine uyup haddi aşmış bile olsa, Allah’ın rahmetinden umut kesilmeyeceğini,
Allah’ın bütün günahları bağışladığını, çünkü
O’nun Gafûr ve Rahîm olduğunu”[22] 22 bilir. Bu noktadan sonra insan
ileriye doğru bir adım daha atabilir. Bu olgunluğa ulaşan insan için Mevlâ’nın
bütün isimlerini öğrenmenin, bilip tanımanın, ezberleyip saymanın, umup
beklemenin hayatta somut bir değişim meydana getirmesidir artık önemli olan.
Müminden beklenen, Rabbinin isimleri üzerinde düşünüp, her birini
anlayarak ilâhî ahlâktan nasibini alması ve bunu bireysel ve toplumsal yaşamına
aktarmasıdır. Rabbimiz, kendini tanıtırken aslında bizim nasıl olmamız gerektiğine işaret etmiyor
mu? Bütün doğrularda, kemalde, hikmette ve güzelliklerde tecelli ederek,
isimlerini kuvveden fiile, teoriden pratiğe, ilimden amele dönüştürmüyor
mu? Öyleyse kuldan beklenen de O’nun isimlerini öğrenip benimsemesi ve
bunu hayatına aksettirmesi değil mi? Muhteremler Şu hâide
يَدُ اللَّهِ
مَلأَى لاَ
يَغِيضُهَا
نَفَقَةٌ ،
سَحَّاءُ
اللَّيْلَ
وَالنَّهَار
14; - وَقَالَ -
أَرَأَيْتُم
18; مَا أَنْفَقَ
مُنْذُ
خَلَقَ
السَّمَوَات
16; وَالأَرْضَ ،
فَإِنَّهُ
لَمْ يَغِضْ
مَا فِى
يَدِهِ -
وَقَالَ -
عَرْشُهُ
عَلَى
الْمَاءِ

وَبِيَدِهِ
الأُخْرَى
الْمِيزَانُ
يَخْفِضُ
وَيَرْفَعُ
“Hazineleri her zaman dopdolu, vermekle bitmeyen nimetlerin sahibi, gece
gündüz her zaman cömert olan, gökleri ve yeri yarattığı günden beri
verip durmasına rağmen elindeki nimetlerden hiçbir şey eksilmeyen”,[23]
إِنَّ
رَبَّكُمْ
حَيِىٌّ
كَرِيمٌ
يَسْتَحْيِى
مِنْ
عَبْدِهِ
أَنْ
يَرْفَعَ
إِلَيْهِ
يَدَيْهِ
فَيَرُدَّهُ
05;َ

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)